

Nr 51.

Ankom till riksdagens kansli den 13 maj 1924 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om förhöjd pension åt f. d. tulluppsyningsmannen O. Reis.

I en inom första kammaren av herr *Enhörning* väckt, till bankoutskottets förberedande behandling hänvisad motion nr 42 har hemställts, »att riksdagen ville bevilja förhöjning av den f. d. tulluppsyningsmannen *Olof Reis* tillkommande pensionens belopp till 2,436 kronor för år».

Av motionen med därtill hörande handlingar framgår, att Reis, som den 7 september 1880 antagits i tullverkets tjänst och den 18 december 1892 utnämnts till uppsyningsman vid tullbevakningen i Sundsvall, efter den 17 januari 1922 uppnådd stadgad pensionsålder på egen begäran erhållit avsked med utgången av sistnämnda månad mot åtnjutande av lagligen fastställd pension till belopp av 1,300 kronor för år, samt att Reis, därest han begärt och erhållit tillstånd att kvarstå i tjänst, intill dess den nya staten för tullverket den 1 januari 1923 trätt i kraft, och enligt den nya organisationen för verket uppflyttats till överuppsyningsman, vid därefter erhållet avsked skulle hava bekommit pension med 2,436 kronor för år.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen med därvid fogade bilagor.

Utav tillgängliga handlingar inhämtas, att Reis i juli 1923 hos Kungl. Maj:t gjorde framställning om pensionsförhöjning. Han anförde därvid, bland annat, att vid hans anhållan om avsked ur tjänsten den fulla innebörden av de nya pensionsbestämmelser, som väntades bli gällande för tullverkets befattningshavare, samt den ekonomiska konsekvens, hans avgång skulle medföra, icke stått klar för honom, samt hemställde, att Kungl. Maj:t ville tilldela honom samma pension som tillerkänts med honom jämnåriga uppsyningsmän, vilka begärt och erhållit tillstånd att kvarstå i tjänst samt efter omorganisationens genomförande avskedats såsom överuppsyningsmän.

I häröver avgivet utlåtande yttrade *generaltullstyrelsen*, att vad Reis anført ifråga om anledningen till sin underlåtenhet att söka utverka anstånd med avskedstagande i avvaktan på blivande omorganisation och lönereglering syntes så mycket mer behjärtansvärt, som Reis enligt infordrat läkarintyg syntes vid

tiden för avskedstagandet hava kunnat i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna. Styrelsen hemställde därför, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen utverka pensionens höjande till det belopp, som skulle hava tillkommit honom, därest han enligt den nya organisationen för tullverket uppflyttats till överuppsyningsman, eller 2,436 kronor för år.

Över ansökningen avgavs utlåtande jämväl av *statskontoret*, som därvid framhöll, att sökanden å det honom författningsenligt tillerkända pensionsbeloppet 1,300 kronor åtnjöte pensionstillägg av 180 kronor samt att han å sammanlagda beloppet erhöle dyrtidstillägg enligt de för icke reglerade pensioner fastställda fördelaktigare grunderna, under det att däremot sökanden vid bifall till framställningen givetvis icke längre skulle komma i åtnjutande av berörda pensionstillägg och å det nya pensionsbeloppet finge åtnjuta dyrtidstillägg endast efter de mindre fördelaktiga grunder, som gällde för nyreglerade pensioner. Detta oaktat skulle dock den sökta pensionen innebära en icke obetydlig förbättring av sökandens pensionsförmån. Ehuru statskontoret icke ville förneka, att de omständigheter, som sökanden till stöd för sin anhållan åberopat, kunde synas i viss mån behjärtansvärda, ansåge sig statskontoret likväl med hänsyn till de konsekvenser, ett bifall till ansökningen skulle medföra, icke kunna understödja densamma; och hemställde statskontoret förty, att framställningen icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd. Detta blev ock vid ärendets föredragning i statsrådet den 7 december 1923 Kungl. Maj:ts beslut.

Utskottet. Såsom av utredningen i ärendet framgår, har Reis efter uppnådd stadgad pensionsålder på egen begäran erhållit avsked från sin tjänst som uppsyningsman i tullverket och därvid författningsenligt tillerkänts pension till belopp av 1,300 kronor årligen, förutom pensions- och dyrtidstillägg. Att under sådana förhållanden medgiva pensionens förhöjande till det belopp, som skulle hava tillkommit Reis, därest han begärt och erhållit tillstånd att kvarstå i tjänsten samt sedermera efter tullverkets omorganisation entledigats såsom överuppsyningsman, synes utskottet av principiella skäl icke kunna förordas. Utskottet vill erinra, att innevarande års riksdag i enlighet med utskottets hemställan (utl. nr 37, p. 2:o, samt nr 39, p. 1:o och 2:o) avslagit gjorda framställningar om pensionsförhöjningar i vissa likartade fall. Utskottet har visserligen i annat utlåtande denna dag ansett sig böra tillstyrka utredning i syfte att genomföra en ytterligare förbättring av vissa äldre pensioner, varigenom en viss utjämning mellan pensioner av äldre och nyare typ skulle åstadkommas. Uppenbart synes emellertid vara, att en dylik utjämning icke torde böra åvägabringas genom pensionsförhöjningar i enstaka fall utan endast genom generella föreskrifter rörande dylika förhöjningar.

Med åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion I: 42 icke må till någon riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 13 maj 1924.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av *första kammaren*: herrar *Gustafsson*, *K. J. A. Lindley*, *Öhngren*, *Björnsson*, *Enhörning*, *Vindahl*, *Berge* och *Bodin*;

av *andra kammaren*: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro, *Borggren*, *Bäcklund*, *Lovén*, *Ryberg*, *Kloo* och *Persson* i Björnsbyholm.
